

Koncem zborovanja se je sklenilo protestirati od strani društva proti nameravanim tečajem za suplente. Res smešno, česa si vsega ne izmislijo gospodje. »Tečaji« za suplente — pa se bo takoj odpomoglo pomanjkanju učiteljstva; s tem se bo gotovo koristilo ljudski šoli, res velikih skrbi si v tem oziru pač ne stavijo. Gospodje, boljšega kruha dajte, pa boste videli, da bo kmalu dosti osebja pri učiteljstvu, potem ne bo treba tečajev za suplente, kjer se lahko izobražujejo penzionirani žandarji in kondukterji... Naše učiteljsko društvo proti temu protestira, in s tem pozivljemo, da store isto tudi druga društva kakor tudi vse učiteljstvo! To naj bo naš odgovor na tako poniževanje naše avtoritete...

Dan prihodnjega zborovanja se je določil na prvi četrtak prihodnjega meseca. —

Sedaj pa mi dovolite g. urednik, še nekoliko prostrorčka, da povem, kako hočejo nekateri terorizirati. Dopisnik poročaj, pa ne dostavi niti besedice! Zadnjič sem pisal, da mladi nočejo pristopiti k društvu, in se naravnost sramujejo biti učitelji. In vzdignil se je zaradi teh besed Izrael ter sezval — protestni shod, na katerem naj se meni kot dopisniku izreče nezaupanje... Kdo se ne smeje takim budalostim? Hvala Bogu le, da je prišel g. sklicatelj tega protestnega shoda na ta shod — sam. Dobro, tovariši, dali ste mu lepo moralno zaščitnico, še lepšo pa zgoraj omenjena tovariša gg. Šegula in Fink, ki sta k društvu že pristopila kot člana. Posnemajte ju še drugi in — poudarjam še enkrat — ne silite z glavo skozi zid. Tako se ne bo vzbudilo med tovariši nikdar zaupanja, ki ga tako nujno potrebujemo. —è.

Književnost in umetnost.

Poziv na predbrojku. Nekano sam izdati radnju: »Nauka o gojencu i o odgoji«. Knjiga će imati do 20 tiskanih araka veće osmine, stajat će do 4 K, a prema veličini i manje.

Prvi dio govori o gibanju, o tjelesnoj sili, o životu i o službi živčanoga sustava.

Drugi dio govori o razvoju duha djetinjega. Počinje se prvim početkom, kada dijete još i ne zna za se, prikazuju se začeci duševnoga života, onda razvoj samosvijesti i svih individualističkih obilježja, pa razvoj duha, značaja i društvene svijesti. U ovom su dijelu upotrebljeni svi stariji i noviji pozitivni rezultati eksperimentalne, empirijske, fiziološke i djetee psihologije, pa psihijatrije i psihologije naroda, u koliko se njima može okoristiti odgoja. U tako prikazanoj naravi čovjeka traže se uvjeti sreće ljudske, prema kojima se odgoja ravnati mora.

Treći dio govori o razvoju tjelesne sile i spretnosti, o pobijanju nagona i mana značaja, koje potječu od tijela.

Četvrti dio govori o razvoju duha obrazovnom obukom, dakle: kako se obukom razvija razbor, razum, ukus, dobrota, vjera i um, spretnost tjelesna in spremna sila za rad. —

Peti dio prikazuje prilike odgoja u obitelji, u okolici, zavičajnom društvu, pa svojstva odgojitelja, roditelja i učitelja; onda mane, koje se moraju zatrti i kako će se zatrti, vrline, koje se moraju razviti i kako će se razviti, pa sredstva, kojim se ravna život gojenčeta.

Knjigom će se moći okoristiti roditelji i učitelji, a i drugi prijatelji djeteta i narodne budućnosti. Tko želi, da mu se knjiga pošalje, kad do jeseni izigje, neka se prijavi dopisnicom. Nadam se, da će se zauzeti za raširenje ove knjige moji gjaci, koji joj poznaju duh i sadržinu, pa da će predbrojiti svoje školske knjižice i uznastojati, da se predbroje i druge u njihovu kraju.

V Petrinji, mjeseca veljače 1905.

Dr. J. Turić, profesor u Petrinji.

Vestnik.

Duhovnik — zločinec. Pravična kazna je vendar končno zadela kaplana Šlambergerja, ki je bil naposled nastavljen v Žetalah pri Rogatcu. Ta skrajni izpridenec je bil

namreč dne 25. februarja t. l. v Celju pri porotni sodnji obsojen na 18 mesecev težke ječe. Temu pohotniku ni bilo dovolj, da je onečašchal odrasla dekleta, lazil za ženami in tako razdril več srečnih zakonov, temveč lotil se je še šolaric. Take gorostasne reči je uganjal baje celih deset let. Za ta kaznjiva dejanja je pa znal mariborski kapitelj. Iz tega vzroka je premestil omenjenega pokvarjenca iz Ribnice na Pohorju kot iz prve ščacije na drugo postajo, ne da bi bil proti njemu dognal preiskavo in ga potem izročil roki pravice. To diši pač po srednjem veku. Gotovo si je ta hudodelnik vendar na kak drug način pridobil zaslug, da je roka škofova, oziroma ordinarijata čuvala nad njim. Kdor je poznal tega ošabneža in napihnjenca, je tudi hitro uvidel, kakšne zasluge si je pridobil. Bil je namreč grozovit nasprotnik šole in vsega napredka. Učiteljstvo mu je bilo trn v peti. Brez njegove vednosti bi se ne bilo smelo ničesar pri šoli ukreniti, ker se je vtikal v vse interne šolske zadeve. Če si ni upal ali mogel v sejah krajnega šolskega sveta povzdigniti svojega oholega glasu, je pa to napravil pozneje v krčmi ali kaki drugi kmetiški hiši, kjer je učiteljstvo blatil in obiral, da ni niti las na njem pošten ostal. Ta farizej je videl pezditi v očesu svojega bližnjega, a bruna ni čutil v svojem. To vam je bil hinavec, kakršnega bi ne našel z lučjo pri belem dnevu. To so menda edine zasluge, ki so dičile tega popačenega svečenika. Kakor je znano, take zasluge, posebno če so v škodo šoli, visoko upoštevajo tudi pri višjih duhovskih oblastvih, sicer bi bilo popolnoma izključeno, da bi mogel tak nesramnež deset let opravljati duhovniško službo. Lahko je pa tudi, da se dajo zakriti taka kaznjiva dejanja s plaščem krščanske ljubezni. Ta krščanski plašč pa mora biti čudno velik, da se lahko raztegne tako daleč. Kaj takega pač menda le samo duhovniki store, ki so v vsakem oziru nedotakljivi. Časih jim pa vendar zmeša štrečno — sodišče!

Nov dokaz klerikalne olike. »Domoljuba«, v laži in obrekovanju nedosežen list, pišejo sicer sami celebatarji, ki se pa vzlic temu tuintam radi obregnejo ob — ženske. Pri tem jih malo moti sveta obljuba večnega devišstva. Nemara jim to tiči v krvi, in proti temu ni obljube in ni blagoslova. Vajeni smo sicer, da se zaleta »Domoljub« s fanatično navdušenostjo in s prozornimi nameni v napredne učitelje; z zadnjo svojo številko pa nam dokazuje, da bo odslej streljal tudi na — poštene žene naših naprednih tovarišev. Kdor prebere stran 71. (kolona 3.) »Domoljuba« štev. 5., mora priznati, da pišemo resnico. Odgovorni urednik »Domoljubov«, duhovnik dr. Žitnik, ne more seveda nič za to, da ne puščajo njegovi stanovski bratje poštenih žen v miru. A da ne pade vsa odgovornost takih umazanih dopisov nanj, naj navdahne dopisnike s programom, da se bodo podpisavali in dobili potem namesto pisateljske nagrade edino primerni honorar — s pasjim bičem! — Napredno učiteljstvo je — dasi pošteno in vzorno v izvrševanju svojih stanovskih dolžnosti — izpostavljeno in vajeno insultov umazanega klerikalnega časopisja. V vsi svoji pohlevnosti pa nikakor in nikoli ne dopušča, da bi umazani prsti brskali po njegovem družinskem življenju in da bi se moralniško propadli ljudje zaganjali v krepostne žene učiteljev! Ta infamija je tolika, da ne zasluži nobenega pardona več!

Umestno vprašanje. Deželni šolski svet kranjski je ukazal, da ne smejo šolski otroci prenašati političnih listov. Dobro! Prijatelj pa nam pošilja to-le vprašanje: Kaj naj storim z otrokom, ako dobim pri njem politični list, ki ga glasom najnovejše odredbe ne sme prenašati šolska mladina? Če ga dobim na cesti, ali mu naj vzamem list? S tem lahko zakrivim kazenski prestop, saj vendar ne sega učiteljeva oblast v področje orožnikov in policajev. Kaznovanje v šoli ne bo imelo uspeha, ker bodo otroci naskrivoma prenašali liste. Kaj je torej storiti? Vsekakor je treba pojasniti, da ne pride učiteljstvo v ne-prilike, ko bo izvrševalo to naredbo.

Dvojna mera. Naše šolske oblasti se kaj rade poslužujejo dvojne mere, posebno pri razpisavanju učiteljskih služb. Milost merodajnih gospodov že dobi kak vzrok, da ne razpišejo mesta, kakor je zakonita zahteva (§ 24. zakona z dne 29. aprila 1873, dež. zak. št. 22). Na Kranjskem niso

bile v pretečenem letu razpisane mnoge enorazrednice; n. pr. Dobrova pri Kropi in pri Bledu, Kamna gorica, Sora i. t. d., dvorazrednica v Kropi in več drugih. V take in enake kraje bi radi prosili tudi učitelji, ki jim pa doslej še ni bila dana prilika prositi. Želeti bi bilo torej, da bi tudi šolske oblasti ravnale pri razpisovanju učiteljskih služb »pflichtgemäß, sinngemäß, strengstens« i. t. d., kakor hoče to jasna zakonita določba.

Duhovniki hočejo zvišanje plač. O tem je tudi že razpravljala parlament. Vsakemu svoje! Zatorej pa: Kranjska in izvenkranjska duhovščina, če hočeš imeti zvišane plače, ne kradi učiteljstvu enake pravice, ki je bolj utemeljena nego tvoja!

Učiteljstvo — zadnje! Sedaj izboljšujejo plače duhovnikom in krajšajo službeno dobo državnim uradnikom, učiteljstva se spominjajo kvečjemu z — novimi odredbami in ukazi, torej s samim delom! Tako je na tem pravičnem svetlu! Kako hvaležno bi bilo učiteljstvo, če bi mu došlo prijazno navodilo v rešitev vprašanja: »Kako naj živi učitelj, standesgemäß« z ženo, 5 otroki in deklo z mesečno plačo 84 K? — Tako navodilo bi učiteljstvo gotovo temeljito proučilo. Na noge tedaj, metodiki, teoretiki in drugi birokrati, ki znate vse lepo uravnati po formalnih stopnjah!

Čekovni promet učiteljskega konvikta. (Letnina 4 2 K za l. 1905.) G. Anton Grmek, učitelj na Bukovici. G. A. Grmek je nabral v trdi gorenjski vasi 40 K med učiteljskimi prijatelji za konvikt ter poslal to svoto hkrati s svojo letnino. Če se je to posrečilo g. Grmku v samotni gorenjski vasi, temveč stori lahko tisti, ki službuje v bolj obljubljenem kraju, v večji vasi, v trgu ali v mestu. Torej tovariši, le na bero med ljudstvo za naš konvikt! Pri tej priliki omenjamo tudi, da je g. Grmek prosil še za deset položnic (čekov), katere mu je društveni blagajnik prav dragevolje poslal. Kdor želi položnic (čekov) naj se zglašizanje pri blagajniku Jakobu Dimniku. Dotičnik naj pošlje te čeke znanim učiteljskim prijateljem. Na ta način stori vsakdo lahko prav mnogo za konvikt in olajša delo blagajniku, ker ta nepozna vseh učiteljskih prijateljev. Želeti bi bilo, da bi posebno štajerski in primorski tovariši posnemali v tem smislu g. tovariša Grmka ter na ta način podpirali blagajnika in mu olajševali delo. Torej! G. Viktor Škof, učitelj v Mavhinjah; g. Anton Maslo, učitelj v Ricmanjih; g. Ivan Bezeljak, učitelj v Hotedršici; gđ. Minka Trantar, učiteljica v Zalem logu; g. Joško Bergant, učitelj v Turjaku; g. Josip Terčak, nadučitelj in Ignacij Strmecki, učitelj pri Sv. Frančišku Ksaveriju; gđ. Minka Uršič, učiteljica v Godoviču; gđ. Mici Kratner, učiteljica in g. Julij Slapšak, nadučitelj v Vodica; g. Ivan Smolnikar, učitelj v Zavodnjah; g. Anton Berginec, nadučitelj in Anton Maverič, učitelj v Povirju; g. Slavko Cokl, učitelj v Kostivnici; g. Simon Gajšek, nadučitelj, gđ. Hermina Bračič, učiteljica, g. Ludovik Potočnik, učitelj, gđ. Tereza Požar, učiteljica, gđ. Marija Windischer, učiteljica in gđ. Frida Zechner, učiteljica, vsi v Dobovi pri Brežicah; g. Štefan Tomšič, nadučitelj, g. Fran Mlakar, učitelj in gđ. Marija Znanec, učiteljica v Ribnici; gđ. Marija Clarici, nadučiteljica, gđ. M. Gebauer, učiteljica in gđ. G. Ekel, učiteljica v Rudolfovem; g. Anton Pesek, učitelj v Narapljah; g. Ernst Slanc, nadučitelj pri Sv. Bolfenku; g. Jakob Pukmeister, učitelj v Kebelju; g. Ivan Kvac, nadučitelj, gđ. Karolina Hinterlechner, učiteljica in gđ. Bogdana Žizek, učiteljica pri Sv. Martinu v Rožni dolini; g. Anton Ferlat, učitelj v Rupi; g. Anton Leystik, nadučitelj, g. Marija Levstik, učiteljica in g. Julij Čenčič, učitelj v Senožecah; g. Karol Trost, nadučitelj v Št. Jerneju; g. Janko Žunkovič, nadučitelj pri Sv. Marjeti; g. Stanislav Legat, učitelj pri Sv. Gregorju; g. Božidar Dedič, nadučitelj na Bočni; g. Srečko Majcen, nadučitelj in g. Miloš Slemenšek, učitelj v Lehnu na Štaj.; g. Lovro Serajnik, nadučitelj v Prihovi; g. Franjo Dular, učitelj v Valtivasi; g. Anton Brumen,

nadučitelj, g. Ivan Ivanc, veroučitelj, g. Josip Čuček, učitelj, gđ. Ana Zupančič, učiteljica in gđ. Marija Črček, učiteljica v Cadramu; g. J. Kramer, nadučitelj in gđ. Terezija Sajovic, učiteljica v Št. Vidu pri Grobelnem; g. Andrej Sattler, učitelj v Otaležu; g. Edvard Prinčič, nadučitelj v Pevmi; g. Ed. Bohinec, nadučitelj in g. Antonija Bohinec, učiteljica v Cerkljah pri Krškem; g. Ivan Schmeidek, učitelj na Rovih; g. Ivan Kuhar, učitelj v Radomljah; g. Karol Benedik, nadučitelj na Brezovici; g. Svitko Starec, učitelj v Št. Kancijanu; g. Matej Jug, nadučitelj na Blokah; g. Rajko Justin, nadučitelj in g. Marija Justin, učiteljica v Vremah; g. Fran Zopf, nadučitelj in g. Marija Zopf, učiteljica v Pristavi; g. Žiher, nadučitelj in Hauptman, učitelj v Vurbergu; g. Ivan Kutnar, nadučitelj v Žužemberku; g. Bernard Andoljšek, nadučitelj v Litiji; g. Robert Jurenčič, učitelj v Brežcah v Istri; g. Anton Marčelj, učitelj na Brezovici pri Materiji. Živili darovalci in nasledniki! Le naprej, da pridemo čim preje do zgradbe ter pomoremo ubogim učiteljskim sirotam in otrokom do izobrazbe in — do kruha. —

Učiteljski dobrotniki. Neimenovan po g. Iv. Krulcu, c. kr. vadm. učitelju v Ljubljani, 20 K; g. Svitoslav Sila, učitelj v Štorjah, nabral ob poroki g. učitelja Al. Bekarja z gđ. Tončko Suševu 15 K; g. Mavro Tramšek, nadučitelj v Sromljah, nabral na maskaradi v »Nar. domu« v Brežicah 8 K 10 h; g. Fran Kozjak, učitelj v Zagorju ob Savi, nabral na balu »Teleče glave« v hotelu Fr. Weinbergerja 6 K 60 h; g. Zlogonski iz Gorice 5 K; g. Jakob Rojic, učitelj v Koprivnici, nabral pri koncertu pevskega in bralnega društva »Zarja« v Koprivi na Goriškem 8 K; g. Vekoslav Legat, vodja tiskarne Družbe sv. Cirila in Mohorja v Celovcu 5 K; Goriška tiskarna A. Gabršček v Gorici 10 K; g. Fran Lavtižar, nadučitelj in posestnik v Šmartnem p. Šmarno goro 10 K; g. Ivan Podgornik, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani 2 K; g. Andrej Senekovič, c. kr. gimn. ravnatelj i. dr. v Ljubljani, 5 K; g. Janko Cvirn; nadučitelj v Vel. Dolini, 5 K; g. A. Grmek, učitelj v Bukovici, nabral med učiteljskimi prijatelji v Selški dolini 40 K; g. Ivan Maselj, c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem 20 K; gđ. Ela Watzak, nabrala na »ta debeli četrtek« v Šmartnem pri Litiji, 5 K 5 h. Živeli učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati! Živeli nabiralci!

Kolekta poštinih znamk za učiteljski konvikt. Iz voloskega okraja kolekti št. 9 in 10. Le pridno pošiljajte kolekte križem domovine!

Umrli je v Prevaljah Marija Kostenbergerjeva, učiteljica ročnih del.

V Mozirju razširjajo tamkajšnjo trirazredno ljudsko šolo v štirirazrednico.

Razgled po šolskem svetu.

— **Ženski licej v Ljubljani.** Pri seji občinskega sveta ljubljanskega dne 21. pret. mes. je poročal občinski svetnik Dubic o preosnovi statuta cesarja Franca Jožefa I. mestne višje dekliške šole in o letnem poročilu ravnateljstva iste šole za leto 1903/04. — Kuratorij je podal temeljito poročilo o ustanovitvi te šole in nje razvoju do danes. Prvi letnik so otvorili jeseni 1896 s 27 gojenkami. Od tedaj se je šola mirno in krepko razvijala. Število gojenk se množi od leta do leta. V šolskem letu 1903/04 je bilo sprejetih na zavod že 105 gojenk, nekoliko gojenk pa se je moralo odkloniti, ker ni bilo več prostora. V šolskem letu 1900/01. so otvorili na zavodu trgovski tečaj, od šolskega leta 1903/04. pa se boljše gojenke, ki žele pozneje na učiteljsko delati zrelostni izpit, privatno pripravljajo za tak izpit. Da pa šola dosedaj še ni rodila tistega sadu, ki ga je želeli, je vzrok njena sedanja organizacija. Pri sedanji osnovi morajo deklice pri vstopu v 1. letnik izkazati toliko znanja, kolikor se ga dobi z zvršetkom meščanske ali kake 8 razredne ljudske šole, zaradi tega so na višjo dekliško šolo mogle prihajati le učenke iz Ljubljane. Za to sta učiteljsko osebje in kuratorij že opetovano razmo-

trivala vprašanje o takšni reorganizaciji šole, da bi šola res mogla postati vir višje izobrazbe in narodne vzgoje za deklice po vseh pokrajinah. Zato se je že naučno ministrstvo leta 1900. v posebni enketi bavilo s preosnovo višjega dekliškega pouka ter objavilo potem provizorični statut in načrt za dekliške liceje. V tem je ministrstvo ustvarilo 6 razredno višjo dekliško šolo, ki sloni na ljudski šoli kakor gimnazije in realke. Takoj potem so razne mestne občine in zasebne korporacije začele snovati dekliške liceje, že obstoječe liceje in višje dekliške šole pa preustrojevati po navodilih ministrskega statuta. Leta 1904. je bilo v Avstriji že izkazanih 20 dekliških licejev. Nekateri teh licejev dobivajo od ministrstva izdatne podpore, n. pr. v Gradcu 18.000, v Lincu 10.000, v Brnu 17.000, v Pragi 16.000 K itd. Upoštevajoč vse te razmere, sta se ravnateljstvo in kuratorij že dlje časa resno bavila z vprašanjem, kako bi se dala tudi ta naša šola na najugodnejši način reorganizirati. Sad teh posvetovanj je statut za dekliški licej s 6 letniki. — Staršem izven Ljubljane, ki so primorani svoje hčerke pošiljati v ljubljanske šole, dela navadno mnogo preglavice vprašanje za primerno stanovanje in dobro hrano. Temu nedostatku bi se dalo odpomoči edino na ta način, da se z dekliškim licejem združi tudi internat, kjer bi dobivale vnanje deklice za razmeroma nizke cene primerno stanovanje in hrano ter bi bile pod dobrim vzgojnim nadzorstvom. — Stavbišče za novo poslopje za ženski licej je že določeno na Bleiweisovi cesti. Stroški stavbe z notranjo opravo utegnejo znašati 160.000 do 180.000 K. Velik del stavbnega kapitala je že na razpolago, v hranilnici je namreč naloženih 80.000 K kot skupilo za stavbišča, ki jih je določil Josip vitez Gorup za višjo dekliško šolo. Dve stavbišči, ki še nista prodani, utegneta prinesiti še 20.000 K. Če se stavba izvrši, bi bilo treba najeti le še 60.000 do 80.000 K, za kar bi bilo treba plačevati obresti od 80.000 K, torej le 1200 K več, kakor plačuje mesto stanarine za sedanje šolske prostore. — Potem se razkazuje stroškovnik za zdrževanje 6 razrednega liceja, pri čemer se pričakuje od države 10.000 kron, od dežele Kranjske pa 12.000 K prispevka. Dohodki so proračunjeni s 25.000 K, ter bi moralo mesto v prvi dobi pokrivati še letnih 13.400 K. — Predloženi statutu so se odobrili z majhnimi izpremembami. Naslov šole se izpremeni v »Franc Jožefov mestni dekliški licej.« Učni jezik je slovenski, a ravnateljstvo predlaga, kateri predmet se naj uči v remščini. Starost za vstop v licej se določi z 10. letom kakor za srednje šole sploh. V kuratoriju naj bosta tudi dve dami, razen predsednika in šestih moških članov (tri izmed teh odpošlje občinski svet iz svoje srede). Člani kuratorija imajo pravico prisostvovati pouku, ne pa staviti vprašanj ali dajati metodiških navodil. Predlog, da naj bo kuratorij samostojen odsek občinskega sveta, ki poroča občinskemu svetu direktno, ne pa potom mestnega šolskega sveta, je poročevalec umaknil, ko je župan Hribar pojasnil, da bi bilo to proti občinskemu redu. Za predlog se je toplo zavzemal občinski svetnik dr. Požar. — Končno so bili sprejeti enoglasno sledeči predlogi: 1.) Za stavbo poslopja višjega dekliškega liceja podari mestna občina iz štirih parcel obstoječo stavbišče ob Bleiweisovi cesti, cenjeno na 60.018 K. 2.) Na tem prostoru sezida za licej poslopje, v kateri namen naj se pred vsem porabi z naraslimi obrestmi vred skupilo za oni svet na bivšem posestvu deželne bolnišnice, ki ga je Jos. vitez Gorup podaril mestni občini ljubljanski za namene te šole; potem pa posojilo do najvišjega zneska 100.000 K, katero — ne iznad 4,25 % obrestljivo — najeti se obenem sklene. 3.) Cesar Franc Jožefova I. mestna višja dekliška šola se razširi takoj, ko se preseli v novo šolsko poslopje, na licej s 6 letniki. 4.) Priloženemu, po kuratoriju izdelanemu načrtu statuta za 6letni licej se pritrjuje, mestnemu magistratu pa naroča, da ta statut predloži šolski oblasti in stopi takoj s c. kr. učno upravo in z deželo Kranjsko v pogajanja glede prispevka za licej. 5.) Kuratorij naj se naprosi, da izdela podroben učni načrt za 6 razredni licej. 6.) Sklepoma 1. in 2. se naj izposluje zakonito pritrdilo. —

Župan je še povedal, da je že naprosil arhitekta dr. Fabianita, da izdela načrt za novo stavbo. — Naša želja je, da bi bil čimprej omogočen slovenskim mladencem vstop v slovenski dekliški licej, ki bo tudi mnogi učiteljski hčeri bogato učilišče in plemenito vzgajališče.

— **Gospod Tomislav Ivkanec**, profesor zagrebškega učiteljskega, je šel v pokoj. S svojim blagim značajem si je pridobil nemaljavne zasluge vseh mnogoštevilnih svojih učencev. Gospod profesor Ivkanec je predsednik »Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora« in urednik mladinskega lista »Smilje«. Sploh ima za organizacijo hrvaškega učiteljstva, ki je iz njega izšel, mnogo zaslug. — Od srca želimo, da bi odlični ta prijatelj slovenskega učiteljstva dolgo užival zaslužen pokoj!

— **Nova hrvaška šola**. Dne 1. t. m. je otvorila družba sv. Cirila in Metoda za Istro svojo ljudsko šolo v Humu v Istri. V tem kraju, ki je čisto hrvaška občina, deluje že nekoliko let italijanska Legina šola.

— **Zakon o kongregacijah in francoske kolonije**. Iz Pariza javljajo, da govore v parlamentarnih krogih o nameri vojnega ministra, ki hoče sestaviti komisijo, ki naj bi izvedla zakone o kongregacijah tudi v francoskih kolonijah, ker nadaljujejo jezuitje s poučevanjem v raznih kolonijah.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim, v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani, registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Vplačuje in izplačuje se vsak četrtek od 11.—12. ure dopoldne in vsako soboto od 5.— $\frac{1}{2}$ 7. ure zvečer ali pa vsak dan pótom poštne nakaznice ali c. kr. poštne hranilnice (čekovni račun št. 866.312). Za drugače storjena vplačila zadruga ni odgovorna.

Sprejem hranilnih vlog po 4,32%, oddaja posojil na osebni kredit po določenih rokih vračevanja (glej spodaj) proti zadostni varnosti. Za tako velja: vsaj eden dober porok in plačnik, zastava premičnin, zemljišč in vknjiženih terjatev, predznanba na plačo ali penzijo.

Prošnje za posojila brezplačno proti vpošiljavi 20 h v poštinih znamkah za frankaturo. Tudi prošnjam za posojila naj se priloži poštna znamka za 10 h za dopošiljatev rešitve.

Vsakih 100 K posojila (dva pasivna deleža) se vrača po načinu:

A	v 12 mesečnih rbkih, in sic. 11 rokov à 9 K — h, 12. rok 4 K 73 h
B	» 18 » » » 17 » » 6 » — » 18. » 3 » 56 »
C	» 24 » » » 23 » » 4 » 50 » 24. » 4 » — »
D	» 38 » » » 37 » » 3 » — » 38. » — » 66 »
E	» 46 » » » 45 » » 2 » 50 » 46. » 1 » 81 »
F	» 60 » » » 59 » » 2 » — » 60. » — » 70 »
G	» 70 » » » 69 » » 1 » 75 » 70. » 1 » 42 »
H	» 85 » » » 84 » » 1 » 50 » 85. » 1 » 26 »

Zadružni lokal je v Ljubljani, Zaloška cesta št. 5.

Šolske tiskovine

priporoča

tiskarna J. BLASNIKA naslednikov
v Ljubljani.

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“